

MAGA ZINI

HERFST 2024

Jaargang 9 - nummer 5 - september, oktober, november 2024-2025
Driemaandelijks nationaal tijdschrift van JNM vzw

JE BEESTIGSTE JEUGDBEWEGING

VOORWOORD 3

DE ZEEARENDEN 4

TOP 10 - APPEL 6

8 EEN WOORDJE OVER DE OEHOE

10 VOC-KAMP WASDA??

INHOUSTAFEL

Werkten mee aan dit nummer:
Nel Top, Florian van Hecke, Chiara Jacobs
Redacteurs: Igna Cappan & Mauro Impens
Lay-out: Chiara Jacobs
Cover foto's: Unsplash, Canva, Pixabay

LIEFSTE INI'S,

Voorwoord van een bijna niet meer opper-ini.

Biem, boem, EH!

Kijk daar, jouw kamp vliegt voorbij.

De kans is groot dat gij die dit leest ondertussen deze zomer al vertrokken zijt op kamp en weer teruggekeerd, hopelijk in die volgorde. Maar de tijd tussen deze twee momenten gaat om een reden die ons stervelingen te boven gaat, altijd sneller voorbij, ongeacht hoe lang het kamp ook duurt. Één keer knippen met de ogen en het is weer tijd om uit te kijken naar de volgende kampenzomer. Het onophoudelijk tikken van de tijd houdt geen rekening met wat dan ook. Zorg maar dat ge het moment grijpt wanneer nodig, of het glipt als een natte paling uit de handen.

Gelukkig bestaat deze editie van de magazini in de fysieke wereld, en hoeven we ons niet bezig te houden met abstracte, zweverige concepten zoals de tijd—iets dat op zichzelf al een vreemd en merkwaardig bestaan leidt, als we al kunnen aannemen dat de tijd überhaupt bestaat.

Anyway, zolang gij uw magazini niet in de kachel smijt, is er morgen de kans om het opnieuw te lezen—iets wat spijtig genoeg niet mogelijk is met een kamp.

-Tijs

VOOR W O O R D

DE ZEEARENDEN

Door Wouter Lauwereys

Voor degenen onder jullie die vorig jaar naar het congres in De Blankaart zijn gekomen: jullie herinneren je misschien nog dat we daar op vele momenten een prachtig zicht hadden op overvliegende zeearenden. Hoewel ze niet de eerste waren voor België, was het nog steeds een machtige ervaring! Degenen onder jullie die er vorig jaar niet bij waren, hebben het misschien wel zien passeren in het nieuws, of gehoord op een JNM-activiteit. Hoe dan ook, hier een kleine samenvatting en update over onze geliefde zeearenden!

Sinds het congres vorig jaar is er veel gebeurd: Paul en Betty, zoals de zeearenden heten, zijn blijven plakken in het West-Vlaamse natuurgebiedje en uiteindelijk zelfs beginnen paren; een primeur voor België – of toch zeker een primeur voor de afgelopen 500 jaar! Het was lang heel spannend of hier kuikentjes van zouden komen; maar liefst vier stormen passeerden hun nest. Maar jawel, na een aantal maanden kwam Gloria uit haar ei gekropen, en niet veel later volgde Guido!

Daarna volgde een periode van intens voederen voor Paul en Betty, en een soort van gelukzaligheid in de natuursector. Er werden geboortekaartjes gemaakt, BV's gekozen als peter en meter, etc. Natuurpunt voorzag zelfs een pagina op hun website waar je alle laatste updates rond de zeearenden zelf kunt lezen: www.zeearend.be.

Begin juli werden Gloria en Guido voor het eerst buiten het nest gespot, ze waren uitgevlogen! Het enige dat nu nog rest, is een stevige opvoeding in het jagen en algemene levenslessen vooraleer de juvenielen hun eigen weg gaan. Als je ze nog wilt gaan bezichtigen, wacht je dus best niet te lang!

foto: Yathin S Krishnappa

Welkom zeearendjes
21 april 2024

Gloria & Guido

Ja hoor, van die klassieke top 10 zijn jullie nog niet af! Deze keer gaat het over appesoorten. Er bestaan echt gigantisch veel soorten appels, maar hier leren jullie er dan toch al een paar kennen.

..... APPELS

11. AARDAPPEL

Deze soort springt er echt uit. Ze heeft echt een compleet ander uitzicht (gele schil met bruine puntjes op en een onregelmatige vorm, en zelfs geen klokhuys!) en een vreemde smaak om een appel te zijn. Op zich niet zo slecht, tot ik ontdekte dat je die eigenlijk beter niet rauw eet. Ik voel me bedrogen! Welke appel kan je nu niet rauw eten?

10. PINK LADY

Gezien het niet echt een roze appel is, vind ik de naam vreemd gekozen. Ze is daarbovenop ook nog eens duur en eigenlijk niet per se lekker. Een beetje papperig. En niet eens Belgisch. Niet aan te raden.

9. BOSKOOPAPPELEN

Deze appeltjes vind je vaak in zakken van één of meerdere kilo's, met als bedoeling om ze te verwerken in gerechten. Ze zijn totaal niet lekker als je ze zo eet; een beetje zuur en zelfs bitter. Smaakt niet naar appel. Bah.

8. JONAGORED

Dit is gewoon de fancy versie van Jonagold, maar deze is niet per se lekkerder of beter. Oké, als er geen alternatief is.

7. APPELSIEN

Opnieuw een zéér opvallende appesoort! Deze is oranje en rond van vorm. Het was een positieve verrassing dat er geen klokhuys te bespeuren viel, maar ik had dan weer niet door dat de schil echt niet te vreten is en je deze soort dus wel echt beter eerst schilt. De moeite van het schillen maakt deze soort dan weer goed in smaak, echt zeer lekker!

6. MAGIC STAR

Buiten het seizoen is dit één van de betere appels; Belgisch en relatief zoet. Het is een neutrale appel, die je zo kunt eten of in appelmoes kunt draaien. Qua prijs ook wel oké. Verder is er niet zoveel over te zeggen. Niet per se een aanrader als er beters te verkrijgen is, maar zeker niet slecht.

5. GRANNY SMITH

Zeer uniek in z'n soort. Hoewel ik zelf niet zo'n fan ben van zure, helemaal groene appels, heeft dit wel een eigen charme. Wel iets duurder, dus enkel aan te raden als je zeker bent dat je deze wel degelijk lekker vindt.

4. GALA

Een lichtrode appel, een appel die vaak voor kinderen lijkt te worden gepromoot. Misschien door de kleur? Ik vind er alleszins niet veel aan; het is een gemiddelde appel die misschien iets te hard z'n best doet om een goede appel te zijn. Een beetje een strever eigenlijk. 😊

3. GOLDENS

Dit zijn lichtgroene, Franse appels. Hoewel de kleur aan de zure Granny Smith kan doen denken, zijn ze eigenlijk opvallend zoet en neutraal van smaak. Ze zijn ook niet superhard, dus voor mensen met een beugel nét dat tikkeltje eetbaarder!

2. ELSTAR

In het seizoen zijn Elstars echt de beste appeltjes. Zoet en sappig en een heel klein beetje zuur, lokaal én goedkoop. Ze zijn helaas wel bijna enkel op de fruit- en groentemarkt te vinden. Echt een gemis! Daardoor zakt deze toch naar de **tweede plaats**.

1. JONAGOLD

Dit is eveneens een heerlijk Belgisch appeltje en lijkt in veel aspecten op de Elstar-appels. Sappig, maar niet té. In alle groottes en vormen te verkrijgen. Een intense smaakbeleving. Heerlijk om zo te eten en ook van nature zoet genoeg om zelf appelmoes van de te maken als je er eens te veel hebt gekocht. Gewoon snijden, stoven, een beetje kaneel toevoegen, dan wat pletten of mixen, en klaar! Extra suiker is niet nodig. Je kunt deze appel ook echt overal kopen in België, dus het is het meest tactische om voor deze appel te gaan als je het jezelf niet te moeilijk wil maken. 😊
Een meer dan verdiende eerste plaats dus!

EEN WOORDJE (OF TWEE) OVER DE OEHOE

Door Florian Van Hecke

Ik ging eigenlijk een artikeltje schrijven over de voorbije expeditie SPB (natuurstudieweekendje van augustus dit jaar), maar toen we op de expeditie de oehoe spotten leek dit mij een leuker onderwerp om over te schrijven. Het was onze mooiste waarneming, en dan moeten jullie niet weer een verslagje over natuurstudie lezen. 😊

DE OEHOE - BUBO BUBO

De oehoe is een soort uil en dus een roofvogel. Maar niet zomaar aan uil; het is de grootste uil ter wereld! Zijn spanwijdte is tussen de 1,60-1,88 meter, zo lang als de gemiddelde mens! Best gigantisch dus. (Ok, je hebt nog Blakiston's visuil die misschien een beetje groter is, maar het verschil in grootte is verwaarloosbaar, en de oehoe is veel cooler!). Hij kan tot 20 jaar oud worden, wat best oud is voor een vogel! De naam "oehoe" komt van het geluid dat ie maakt. De oehoe is erg goed gecamoufleerd met zijn zwartbruine veren en is ondanks zijn enorme grootte daarom zo moeilijk te vinden! Hij heeft ook oorpluimen die hij rechtop kan zetten bij verstoring of gevaar, en als de vogel rustig is legt hij ze plat. Het zijn dus geen echte oren, deze zitten bij uilen goed verstopt in hun kop. Nog een leuk weetje: de oehoe kan zijn kop 270 graden draaien, snel verrast zal hij dus niet worden!

KIJK EENS DIEP IN MIJN OGEN...

Als je goed naar de ogen van de oehoe kijkt, zie je dat hij mooie oranje ogen heeft. Aan die kleur kan je zien dat hij vooral actief is bij schemering. Overdag zit hij te rusten in bomen, struiken of op een rots. Je hebt ook nacht-actieve uilen zoals de kerkuil of bosuil, deze hebben pikzwarte ogen, waarmee ze goed in het donker zien. Een oehoe zal je dus niet midden in de nacht zien rondvliegen.

foto's: Pixabay

VERSTOP JE HUISDIEREN!

De oehoe is dus een grote roofvogel, en grote dieren hebben ook een grote honger! Meestal eet hij vogels zoals duiven, kraaien en eksters, maar ook ratten, hazen, konijnen, marters en jonge vossen moeten er soms aan geloven. Ook roofvogels zoals andere uilensoorten zijn niet veilig, maar daar blijft het niet bij, er zijn zelfs al meldingen gedaan van een oehoe die er met een kat of hondje vandoor ging! Deze vogel maakt natuurlijk geen onderscheid tussen een wild dier en een huisdier, want eten is eten! Omdat West-Europa zo drukbevolkt is (en veel mensen een huisdier hebben) is het dus onvermijdelijk dat zo een drama wel eens gebeurd... maar het is echt wel zeldzaam.

UILSKUIKENS IN MAASTRICHT

Nee, ik heb het hier niet over de Nederlandse jeugd. In de ENCI-steengroeve van Maastricht (op wandelafstand van de gezellige stad) zitten er namelijk oehoes! Sinds 1997 zit er een paartje, dit jaar hebben ze 2 uilskuikens gekregen. Tijdens het natuurstudieweekend in Kanne en omstreken trokken we op één van de avonden naar deze groeve, en ja hoor, we vonden een vrouwtjesoehoe! Als je deze in het echt ziet besef je pas hoe groot deze uil is!

Ze zat te rusten onder een boom, waardoor ze totaal niet opviel (het leek eerst een boomstronk, totdat ze plots haar kop draaide).

DE OEHOE KOMT OOK NAAR JOUW BUURT!

De oehoe komt in veel landen in Europa en Azië voor, maar in België vond je deze vogel tot voor kort vooral in steengroeves in Wallonië. Deze soort verkiest namelijk vooral steengroeves en industrieterreinen om in te broeden (en anders een rotswand). De laatste jaren vinden echter steeds meer van deze uilen hun weg naar Vlaanderen. In Limburg zitten er nu 6-7 paren, in Vlaams-Brabant is er in 2015 een nest geweest. In hetzelfde jaar werd er een oehoe bij het centrum van Antwerpen gespot. Blijkbaar zit deze er nog steeds (hij is wel fan van de stad!). Vermoedelijk zal deze prachtige vogel in de toekomst meer en meer in Vlaanderen gezien worden. Dit komt waarschijnlijk doordat de jacht op deze vogel niet meer toegelaten is. Ook worden er minder pesticiden gebruikt door landbouwers dan vroeger, waardoor roofvogels minder vaak vergiftigd worden (maar dit gebeurt nog steeds te veel!).

VOC-KAMP aka het coolste kamp ooit WASDA?

Door Chiara Jacobs

Dit intrigerende inikamp vindt al drie jaar plaats op Kempische bodem. Maar wat gebeurt daar eigenlijk? Hoewel bij afkorting VOC al snel gedacht wordt aan de Verenigde Oost-Indische Compagnie, gaat het hier om iets heel anders. We varen geen oceanen over met schepen, maar richten ons op het Vlaams OpvangCentrum voor wilde dieren. Benieuwd hoe het daar allemaal in zijn werk gaat?

WAT DOET DAT, EEN VOC?

VOC Neteland is een van de tien erkende Vlaamse Opvangcentra voor wilde dieren. Hun missie is om dieren in nood op te vangen, te verzorgen en uiteindelijk weer vrij te laten in de natuur. Dit betekent dat gewonde of verzwakte inheemse dieren, zoals vogels met een gebroken vleugel, vermoeide egels, wees geworden baby-eekhoorns of roofvogels met een gewonde poot, hier een veilige haven vinden. Deze dieren worden vaak binnengebracht door mensen die ze toevallig tegenkomen. Vind je zelf een gewond dier? Neem dan zeker contact op met het dichtstbijzijnde VOC.

Naast inheemse wilde dieren komen ook tamme en exotische dieren soms in het VOC terecht. Wanneer de politie verwaarloosde of illegaal gehouden dieren in beslag neemt, zoals gedumpte of ontsnapte exotische vogels (papegaaien, parkieten, kanaries), vinden deze ook hun weg naar het opvangcentrum. In tegenstelling tot de wilde dieren, worden deze dieren niet opnieuw vrijgelaten, maar gaat men op zoek naar een geschikt nieuw thuis voor hen.

Wat VOC Neteland ook zo cool maakt is dat ze op hun terrein ook bezig zijn met duurzaam milieubeheer.

Zo wordt hun afvalwater volledig ecologisch gezuiverd en kozen ze voor een rijke diversiteit aan inheemse bomen, struiken en planten op hun domein. Een zalige plek om op kamp te zijn dus!

WAT DOEN WE OP VOC KAMP?

Het VOC-kamp is een bijzondere ervaring, omdat je de kans krijgt om actief mee te helpen bij de verzorging van dieren. Normaal gesproken werken in een VOC voornamelijk vrijwilligers, en in VOC Neteland zijn dat er wel 100! Maar tijdens dit kamp krijgen JNM'ers de unieke gelegenheid om een week lang mee te draaien. De ini's zijn dan verantwoordelijk voor de buitenkooien. Binnen bevindt zich de intensive care, waar de dieren worden verzorgd totdat ze sterk genoeg zijn om naar buiten te verhuizen. Om je een idee te geven, op maximum capaciteit kan VOC Neteland wel 250(!) dieren opvangen. Zeker in de zomer is het alle hens aan dek. Werk genoeg dus.

egeltjes wegen!

foto's: Chiara Jacobs

EEN DAG OP KAMP

Elke dag begint vroeg, want we moeten ervoor zorgen dat alle dieren hun ontbijt krijgen (behalve de nachtroofvogels, die genieten liever 's avonds van hun maaltijd). We beginnen met een grondige inspectie van elke kooi, waarbij we de etens- en drinkbakjes weghalen. Daarna is het tijd om de juiste maaltijden voor elk dier klaar te maken: graantjes voor de duiven, kattenbrokken voor de egels, muizen tellen voor de roofvogels, fruitjes uitdelen, water verversen, enzovoort. Soms moet er een hok schoongemaakt worden, en als we geluk hebben, mogen we zelfs een dier vrijlaten. (Niet te verwarren met per ongeluk een meeuw laten vliegen)

Dieren die we dit jaar konden spotten:

- havik
- ijsvogel!!!!
- heel veel egels (93 om precies te zijn)
- eekhoorns
- parkieten (joepiee, die mogen in tegenstelling tot de wilde dieren, wél geknuffeld worden)
- konijntjes
- vossen
- marters
- bosuil, steenuil en kerkuil
- een barberie eend met agressie problemen ...

de geliefde parkietjes

op naar de afwas

Bij al dat eten bereiden en zoveel dieren verzorgen, hoort natuurlijk ook een hoop afwas. Het is misschien niet het populairste taakje, maar het hoort erbij. Gelukkig maakt een beetje zingen tijdens het werk alles een stuk leuker! Als alle dieren verzorgd zijn, is het ook voor ons tijd om te ontspannen en nog een super toffe activiteit doen.

Geïntrigeerd? Benieuwd naar het verhaal van de meeuw? Kriebelt het om eens mee te gaan? Misschien zien we je dan wel volgend jaar op VOC kamp!

